

Danielin kirja - Yhdeksänkymmentäkuusi

Profetian kolminkertainen sovellus: profeetallisen viitekehyksen avaaminen viimeisiä päiviä varten

Jeff Pippenger
2024-02-29

William Millerin profeetallisen sanoman viitekehyksenä olivat kaksi hävittävää valtaa: pakanallisuus, jota seurasi paavikunta; ja Future for American profeetallisen sanoman viitekehyksenä ovat kolme hävittävää valtaa: pakanallisuus, jota seuraa paavikunta, jota seuraa luopioprotestanttisuus, mutta lopussa ne kaikki esiintyvät samanaikaisesti. Millerin profeetallisen ymmärryksen ensisijainen profeetallinen avain oli se, että Danielin kirjan ”jokapäiväinen” oli pakanallisuuden vertauskuva, sillä se loi yhteyden noiden kahden hävittävän vallan välille, mistä tuli hänen profeetallisen ymmärryksensä viitekehys. Future for American profeetallisen ymmärryksen ensisijainen profeetallinen avain on samoin se, että Danielin kirjan ”jokapäiväinen” on pakanallisuuden vertauskuva, sillä pakanallisuuden historiallinen täyttymys vahvisti tapahtumien järjestyksen Danielin kirjan yhdentoista luvun jakeissa neljäkymmentä ja neljäkymmentäyksi, mistä tuli Future for American profeetallisen ymmärryksen viitekehys.

Kuten uuden valon kohdalla aina tapahtuu, Neuvostoliiton romahtaessa vuonna 1989 sinetistä vapautuneen totuuden etenemistä vastustivat monet erilaiset äänet. Totuutta vastaan nostettu vastustus tuotti poikkeuksetta totuuden selvemmän ymmärtämisen. Noissa varhaisissa kiistoissa, joita käytiin Danielin kirjan yhdennentoista luvun kuudessa viimeisessä jakeessa olevan totuuden vastustamiseksi, tunnistettiin useita Raamatussa olevia profeetallisia sääntöjä olennaisiksi todisteiksi tukemaan sitä tiedon lisääntymistä, joka tapahtui, kun Danielin kirja vapautui sinetistä vuonna 1989. Tarkastelemme parhaillaan yhtä noista säännöistä, jota kutsumme ”profetian kolminkertaiseksi sovellukseksi”.

Aloitimme tarkastelemalla kahta kolminkertaista sovellutusta, jotka yhdellä tasolla ovat sama linja, mutta toisella tasolla ne ovat erilaisia. Rooman kaksi ensimmäistä ilmentymää (pakana- ja paavillinen Rooma) perustavat kolmannen ilmentymän, modernin Rooman. Babylonin kaksi ensimmäistä ilmentymää (Baabel ja Babylon) perustivat kolmannen ilmentymän, modernin Babylonin. Moderni Rooma on Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun peto, jonka päällä moderni Babylon ratsastaa ja jonka ylitse se hallitsee. Ne ovat yhtä selvästi erilliset kuin cowboy ja hänen hevosensa, mutta ne myös harjoittavat keskenään hengellistä haureutta, joten sillä tasolla ne ovat yhtä. On olemassa kaksi muuta profetian kolminkertaista sovellutusta, joilla on samankaltainen suhde.

Elia kaksi ensimmäistä ilmestymistä (Elia ja Johannes Kastaja) vahvistavat viimeisten päivien kolmannen Elia. Samoin kaksi ensimmäistä sanansaattajaa, jotka valmistavat tietä liiton Sanansaattajalle (Johannes Kastaja ja William Miller), vahvistavat sen sanansaattajan, joka valmistaa tietä liiton Sanansaattajalle viimeisinä päivinä. Näiden kahden profetian kolminkertaisten sovellutuslinjojen yhteydessä on tunnistettava kolme tärkeää seikkaa.

Ensimmäinen seikka on se, että profetian kolmenkertaisen sovelluksen kahden linjan varsinaiset historialliset edustajat ovat olennaisesti samat historialliset henkilöt, mutta heidän tehtävänsä näissä kahdessa esitystavassa ovat selvästi erilaiset. Toinen seikka on tunnistaa, mikä ero on näiden kahden läheisesti toisiinsa liittyvän profetian kolmenkertaisen sovelluksen välillä. Ero on siinä, että Elia edustaa ulkoista työtä viimeisinä päivinä, ja sanansaattaja, joka valmistaa tien liiton Sanansaattajalle, edustaa sisäistä työtä viimeisinä päivinä.

तीसरा बटु, जसि पर ध्यान देना है, यह है कयीशु, अल्फा और ओमेगा के रूप में, तीसरे एलियाह की पहचान इस प्रकार करते हैं कविह प्रथम और अंतमि एलियाह-संदेशवाहक दोनों से संबद्ध है, और उसी प्रकार मार्ग तैयार करने वाले तीसरे दूत की भी पहचान प्रथम और अंतमि उन संदेशवाहकों दोनों से की जाती है जो वाचा के दूत के लिए मार्ग तैयार करते हैं। प्रथम स्वर्गदूत का एलियाह-संदेशवाहक और तीसरे स्वर्गदूत का एलियाह-संदेशवाहक मलिकर एलियाह की तीसरी परपूरितबिनाते हैं, और मार्ग तैयार करने वाला संदेशवाहक प्रथम और तृतीय दोनों स्वर्गदूतों के आंदोलनों के संदेशवाहक के रूप में नरूपति किया गया है।

Profeetta Elia tarjoaa Karmelinvuoren kohtaamisessa havainnollisen esikuvan viimeisten päivien vastakkainasettelusta Jumalan kansan ja modernin Rooman kolminkertaisen liiton välillä.

Karmelvuori sijaitsee Pohjois-Israelissa, lähellä Välimeren rannikkoa. Se kulkee suunnilleen luoteesta kaakkoon ja muodostaa huomattavan harjanteen, joka ulottuu noin 39 mailin (63 kilometrin) matkalle. Megiddon laakso, joka tunnetaan myös Jisreelin laaksona, sijaitsee Karmelvuoren kaakkoispuolella. Karmelvuori ja Megiddon laakso ovat etäisyydeltään suhteellisen lähellä toisiaan. Niiden välinen etäisyys linnuntietä on noin 20–25 mailia (32–40 kilometriä). Karmelvuoren länsipuolella sijaitsee Välimeri, ja Megiddon laakson ja Jisreelin laakson itäpuolella sijaitsee Galileanjärvi, joka tunnetaan myös Tiberiaanjärvenä tai Kinneretinjärvenä.

Ilmestyskirjassa Harmagedonin taistelu yksilöi Megiddon laakson, eikä inspiraatio tahtonut profetian tutkijoiden uskovan, että Ilmestyskirja ilmaisi sanomansa kirjaimellisin käsittein; niinpä, kun se yksilöi Harmagedonin (Megiddon) Harmagedoniksi, se käytti sanaa ”har”, joka merkitsee vuotta, tehdäkseen selväksi, että taistelu oli hengellinen esitys siitä viimeisestä taistelusta, johon lohikäärme, peto ja väärä profeetta johtavat maailman.

Samaistamalla Megiddon Harmagedoniin Johannes varmisti, ettei sitä ollut ymmärrettävä kirjaimelliseksi maantieteelliseksi paikaksi, sillä Megiddo on laakso eikä siellä ole vuoria. Sen läheisyydessä on Karmelvuori, missä tapahtui Eliaa kohtaaminen Ahabin ja Iisebelin profeettojen kanssa; näin sekä Megiddo että Karmelvuori ovat molemmat kuvauksia Harmagedonin lopullisesta taistelusta.

Jos piirtäisit kolmion, jonka kärkinä ovat Jerusalem, Karmelvuori ja Megiddon laakso, Jerusalem sijaitsisi tuon kolmion kaakkoiskulmassa, Karmelvuori luoteessa ja Megiddon laakso koillisessa. Alue, joka vertauskuvallisesti edustaa Harmagedonin taistelua, rajoittuu kahteen mereen, ja pohjoisen kuningas (nykyaikaisen Babylonin portto) tulee loppuunsa merien välissä ja ihanan pyhän vuoren luona. Ja silloin ihmisten koetusaika päättyy.

Mutta sanomat idästä ja pohjoisesta saattavat hänet levottomaksi; sentähden hän lähtee liikkeelle suuressa vihassa hävittääkseen ja perin pohjin tuhotakseen monet. Ja hän pystyttää

palatsinsa telttamajat merien välille, ihanaan pyhään vuoreen; mutta hän tulee loppuunsa, eikä ole auttajaa hänelle. Ja siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana; ja on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kun kansoja on ollut, aina siihen aikaan asti; mutta siihen aikaan sinun kansasi pelastuu, jokainen, joka havaitaan kirjaan kirjoitetuksi. Daniel 11:44–12:1.

Elian kolminkertainen sovellus kuvaa Jumalan kansan ulkonaista vastakkainasettelua pohjoisen kuninkaan kanssa, joka on sen kolmiosaisen liiton pää, jonka muodostavat lohikäärme, peto ja väärä profeetta ja joka johtaa maailman Harmagedoniin. Elian kolme vihollista, jotka olivat tämän kolmiosaisen liiton esikuvia, olivat Ahab, joka oli kymmenen pohjoisen heimon kuningas ja edusti Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kymmentä kuningasta, jotka harjoittavat haureutta Babylonin porton kanssa ja jotka suostuvat antamaan valtakuntansa portolle ”yhdeksi hetkeksi”, mikä on sunnuntailakikriisin ”se hetki”. Babylonin porttoa edusti Iisebel, ja Iisebelin Baalin profeetat sekä lehdon papit edustavat väärää profeettaa.

Sunnuntailakikriisi alkaa pian tulevasta sunnuntailaista Yhdysvalloissa ja päättyy, kun Miikael nousee. Kun tuo sunnuntailaki tulee, Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun toinen ääni kutsuu Jumalan muut lampaat ulos Babylonista. Aikajakso Babylonista uloskutsumisesta armonajan päättymiseen asti on Babylonin porton tuomion aikakausi. Se on myös se ajanjakso, jolloin Pyhä Henki vuodatetaan ilman mittaa. Se on se ”hetki”, jolloin kymmenen kuningasta suostuu hallitsemaan yhdessä Tyyron porton kanssa, jota ei enää ole unohdettu. Se on se Ilmestyskirjan yhdentoista luvun suuren ”maanjäristyksen” ”hetki”, jolloin sataneljäkymmentäneljätuhatta korotetaan lipuksi.

Ja maan kuninkaat, jotka ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssaan ja eläneet hekumassa hänen kanssaan, itkevät ja valittavat häntä, kun näkevät hänen palamisensa savun. He seisovat kaukana hänen vaivansa pelosta ja sanovat: Voi, voi sinua, suuri Babylon, sinä mahtava kaupunki! sillä yhdessä hetkessä on sinun tuomiosi tullut. Ilmestys 18:9, 10.

Samoin kuin Johannes määritteli Megiddon Megiddon vuoreksi (”har”) osoittaakseen hengellisen eikä kirjaimellisen totuuden, Babylonin porton ja Tyyron tuomion ilmaistaan tapahtuvan ”hetken” aikana ja myös ”päivänä”.

Sentähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema, suru ja nälkä; ja hänet poltetaan täydellisesti tulella, sillä väkevä on Herra Jumala, joka hänet tuomitsee. Ilmestys 18:8.

22. lokakuuta 1844 jälkeen profeetallista aikaa ei enää tule soveltaa profeetallisesti, ja paavillisen vallan tuomio esitetään sen tähden tapahtuvaksi sekä ”hetkessä” että myös ”päivässä”. Hänen tuomionsa ”hetki” on profeetallinen ajanjakso Yhdysvaltojen sunnuntailaista siihen asti, kun koetusaika päättyy. On tärkeää panna merkille tämä ajanjakso tarkasteltaessa viimeisten päivien Eliaa, sillä Elian taistelu Karmelinvuorella seuraa Jumalan viimeisten päivien kansan sisäistä koetusta, ja sekä seurakunnan että maailman koetusaika sisältävät samat profeetalliset alut ja loput.

Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun kaksi ääntä edustavat kahta erillistä kutsua kahdelle seurakunnalle. Ensimmäinen seurakunta on Ilmestyskirjan seitsemännen luvun

sataneljäkymmentäneljäntuhatta, ja toinen kutsuttu seurakunta on Ilmestyskirjan seitsemännen luvun suuri joukko. Kutsu sataneljäkymmentäneljälletuhannelle esitetään silloin, kun Pyhää Henkeä vuodatetaan määrämittä, ja kutsu suurelle joukolle esitetään silloin, kun Pyhää Henkeä vuodatetaan ilman mittaa.

”Profeetta sanoo: ’Minä näin tulevan alas taivaasta erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta; ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan. Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, ja siitä on tullut riivaajien asuinpaikka’” (Ilmestys 18:1, 2). Tämä on sama sanoma, jonka toinen enkeli antoi. Babylon on kukistunut, ”sillä se on juottanut kaikille kansoille haureutensa vihan viiniä” (Ilmestys 14:8). Mitä tuo viini on?—Sen väärät opit. Se on antanut maailmalle väärän sapatin neljännen käskyn sapatin sijasta ja on toistanut valheen, jonka Saatana ensi kerran sanoi Eevalle Eedenissä — sielun luonnollisen kuolemattomuuden. Monia samankaltaisia eksytyksiä se on levittänyt laajalti, ”opettaen oppeina ihmisten käskyjä” (Matteus 15:9).

”Kun Jeesus aloitti julkisen palvelutyönsä, Hän puhdisti temppelin sen häväistyksellisestä rienauksesta. Hänen palvelutyönsä viimeisiin tekoihin kuului temppelin toinen puhdistus. Samoin maailman varoittamisen viimeisessä työssä seurakunnille esitetään kaksi erillistä kutsua. Toisen enkelin sanoma kuuluu: ’Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, koska se on haureutensa vihan viinillä juottanut kaikki kansat’ (Ilmestys 14:8). Ja kolmannen enkelin sanoman voimallisessa huudossa kuuluu taivaasta ääni, joka sanoo: ’Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ettekä saisi teihin hänen vitsauksiaan. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä’ (Ilmestys 18:4, 5).” Selected Messages, kirja 2, 118.

Väkevä enkeli tuli alas Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun täyttymyksenä, kun New York Cityn suuret rakennukset kukistuivat 11. syyskuuta 2001 islamin ”itätuulen” saapuessa. Sitten hän huusi ”väkevästi suurella äänellä sanoen: ’Kukistunut, kukistunut on Babylon, se suuri, ja siitä on tullut riivaajien asuinsija.’” Ja sitten jakeessa neljä toinen ääni ”kuullaan taivaasta sanovan: ’Lähtekää siitä ulos, te minun kansani.’” Nuo kaksi ääntä ovat ”kaksi erillistä kutsua, jotka on osoitettu seurakunnille.” Jumalan kaksi erillistä seurakuntaa viimeisinä päivinä tunnistetaan sadaksineljäksikymmeneksineljäksituhanneksi ja suureksi kansanjoukoksi.

Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen koetusaika alkaa kolmannen Voi-huudon islamista, jonka Jesaja tunnistaa ”itätuulen päiväksi”. Tuo koetusaika päättyy pian tulevaan sunnuntailakiin Yhdysvalloissa ja pedon merkin toimeenpanoon. Peto on pohjoisen kuninkaan väärennös, nykyajan Babylonin pää. Babylon on leijona Danielin kirjan seitsemännessä luvussa, samoin kuin Juudasta oleva tottelematon profeetta, joka edustaa laodikealaista adventismia ja joka kuolee siinä ajanjaksossa, joka alkaa islamin ”aasilla” (11. syyskuuta 2001) ja päättyy ”leijonaan” (nykyajan Babyloniin).

Ajanjaksona, jota kuvataan Laodikean adventismin tottelemattoman profeetan ”hautana”, myöhäissade mitataan jaetaan samalla, kun seurakunnalle, joka koostuu sadastaneljästäkymmenestä neljästä tuhannesta, esitetään erillinen kutsu. Kun tuo ajanjakso päättyy ”suuren maanjäristyksen” ”hetkellä”, joka edustaa sunnuntailakia Yhdysvalloissa, Ilmestyskirjan

kahdeksannentoista luvun toisen äänen ajanjakso saapuu pedon merkin toimeenpanon myötä, joka on pohjoisen kuninkaan merkki. Samalla kolmannen voihuudon islamia käytetään tuomaan asteittain voimistuva tuomio luopuneen maailman ylle. Sanoma, jonka sadanneljäskymmenesneljäs tuhatta kantava ”lippumerkki” julistaa tuon toisen, seurakunnalle osoitetun erillisen kutsun aikana, joka on ”suuri joukko”, osoittaa ”pohjoisen kuninkaan” ”merkin” sekä kolmannen voihuudon islamin roolin, jota kuvataan ”idän lapsina”.

Sanoma, joka raivostuttaa paavillisen vallan Danielin kirjan yhdentoista luvun neljännessäkymmenennessä neljännessä jakeessa, ja sanoma, joka käynnistää viimeisen paavillisen verilöylyn, esitetään ”sanomina idästä” (islam) ja ”pohjoisesta” (pedon merkki). Tuona ajanjaksona, samoin kuin edelliselläkin ajanjaksolla, ”itātuulen” islam tuo tuomion Yhdysvaltojen ylle aloittaakseen ajanjakson, ja ajanjakso päättyy, kun pohjoisen kuningas tulee loppuunsa ”merien ja ihanan pyhän vuoren välillä”, Megiddon laaksossa ja Karmelin vuorella.

Nykyaikaisen Babylonin tuomiokausi, joka kuvaa hänen kuolinvuodettaan (hautaa), alkaa idän vertauskuvalla ja päättyy pohjoisen vertauskuvaan, aivan kuten tottelemattoman Laodikean profeetan kuolinvuode päättyi ensimmäisessä seurakunnille osoitetussa selväpiirteisessä kutsussa. Hauta (kuolinvuode), johon sekä Beetelin valheellinen profeetta että Juudan tottelematon profeetta haudataan, kuvataan ”aasin” ja ”leijonan” välissä.

Elia edustaa Jumalan viimeisten päivien kansaa, joka joutui kohtaamaan kolminkertaisen vihollisen, jota edustivat Ahab, Iisebel ja Iisebelin profeetat. Iisebel on paavillisen vallan vertauskuva neljännessä seurakunnassa, Tyatirassa, ja hänen profeettansa Karmelilla olivat edustettuina Baalin profeettojen ja metsikköuhrien pappien kautta. Baal edustaa miespuolista jumaluutta, ja metsikköuhrien papit edustivat Astarteta, naispuolista jumaluutta; näin ollen Iisebelin väärät profeetat koostuivat miehistä ja naisista, kuvaten Kirkon ja Valtion yhdistelmää, jota Ilmestyskirjassa edustaa pedon kuva.

Yhdysvallat on se, joka ensin pystyttää pedon kuvan Yhdysvalloissa ja sen jälkeen maailmassa, ja Yhdysvallat on se väärä profeetta, joka kuuluu kolminkertaiseen liittoon. Ahab, kymmenen heimon kuningas, edustaa Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kymmentä kuningasta, toisin sanoen lohikäärmettä, ja Iisebel on peto. Elia oli vastakkain Modernin Babylonin kolminkertaisen liiton kanssa Karmelinvuorella, missä Babylonin portto tulee loppuunsa ilman ainoatakaan auttajaa. Elia kolminkertainen sovellus edustaa ulkoista vastakkainasettelua, joka kohdistetaan Jumalan lopunajan kansaa vastaan, ja Elia edustaa profeettaa, joka on suorassa vastakkainasettelussa noiden kolmen vallan kanssa.

Tärkeä osa Elia kertomusta on ”sade”, joka edustaa sitä myöhäissadetta, joka vuodatetaan vastakkainasettelun historiassa. Karmelinvuoren vastakkainasettelua edeltäen Elia on selvästi ilmoittanut, ettei tulisi sadetta, paitsi hänen sanansa mukaan. Aikakausi, joka johtaa Iisebelin tuomion ”hetkeen”, on se aikakausi, jota edustaa ensimmäinen seurakunnille annettu erillinen ”ääni”. Tuo ”ääni” saapui 11. syyskuuta 2001, ja tuona ajanjaksona ”sade” ainoastaan ”mitattiin”, ja tuona ajanjaksona oli kaksi kilpailevaa myöhäissadesanomaa, jotka liittyivät Habakukin kiistaan. Toinen oli Tammusin tähden itkemisen väärennössanoma, joka edusti ”rauhan ja turvallisuuden

sanomaa”, ja toinen oli islamin kolmannen Voi-huudon tosi sanoma.

Todellinen ”myöhäissateen” sanoma perustui kolmannen Voi-huudon islamin rooliin. Tämä sanoma sai alkunsa yhdestä lähteestä (joka oli Future for America), ja nämä kaksi sanomaa kamppailivat johtoasemasta, kunnes historia vahvisti todellisen sanoman pätevyyden ja vahvisti myös ”rauha ja turvallisuus” -sanoman mielettömyyden tällaisena aikana kuin tämä.

”Danielin ja Johanneksen profetiat on ymmärrettävä. Ne selittävät toisiaan. Ne antavat maailmalle totuuksia, jotka jokaisen tulisi ymmärtää. Näiden profetioiden tulee olla todistuksena maailmassa. Täyttymyksensä kautta näinä viimeisinä päivinä ne selittävät itse itsensä.” Kress Collection, 105.

Elia kolminkertaisen sovelluksen ensimmäinen täyttymys vahvistetaan toisen Elia kautta, jonka Jeesus tunnisti Johannes Kastajaksi. Yhdessä nämä kaksi todistajaa vahvistavat kolmannen Elia.

Ja heidän mennessään Jeesus alkoi puhua kansanjoukoille Johanneksesta: Mitä te lähditte erämaahan katsomaan? Tuulen huojuuttamaa ruokoa? Vai mitä te lähditte katsomaan? Pehmeisiin vaatteisiin puettua miestäkö? Katso, pehmeitä vaatteita käyttävät ovat kuninkaiden palatseissa. Mutta mitä te lähditte katsomaan? Profeettaako? Niin, minä sanon teille, ja enemmän kuin profeetta. Sillä tämä on se, josta on kirjoitettu: Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun kasvojesi eteen, ja hän on valmistava sinun tiesi sinun eteesi. Totisesti minä sanon teille: vaimoista syntyneiden joukosta ei ole noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; kuitenkin vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän. Ja Johannes Kastajan päivistä tähän asti taivasten valtakunta on väkivallan kohteena, ja väkivaltaiset tempaavat sen itselleen. Sillä kaikki profeetat ja laki ovat profetoineet Johannekseen asti. Ja jos tahdotte ottaa sen vastaan, hän on Elia, jonka oli määrä tulla. Jolla on korvat kuulla, se kuulokoon. Matteus 11:7–15.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

”Tänään Eliaan ja Johannes Kastajan hengessä ja voimassa Jumalan asettamat sanansaattajat kiinnittävät tuomiolle joutuvan maailman huomion juhlallisiin tapahtumiin, jotka pian toteutuvat koetusajan päättymisen viimeisten hetkien yhteydessä ja Kristuksen Jeesuksen ilmestyessä kuninkaiden Kuninkaana ja herrain Herrana. Pian jokainen ihminen on tuomittava ruumiissa tehtyjen tekojen mukaan. Jumalan tuomion hetki on tullut, ja Hänen maanpäällisen seurakuntansa jäsenten yllä lepää juhlallinen vastuu varoittaa niitä, jotka seisovat ikään kuin aivan iankaikkisen perikadon partaalla. Jokaiselle ihmiselle kaikkialla maailmassa, joka ottaa vaarin, on tehtävä selväksi ne periaatteet, jotka ovat vaakalaudalla tässä suuressa taistelussa, jota käydään, ne periaatteet, joista koko ihmiskunnan kohtalot riippuvat.

”Näinä ihmisten koetusajan viimeisinä hetkinä, jolloin jokaisen sielun kohtalo on niin pian ratkaistava ikuisiksi ajoiksi, taivaan ja maan Herra odottaa seurakuntansa heräävän toimintaan niin kuin ei koskaan ennen. Niitä, jotka on Kristuksessa vapautettu kalliin totuuden tuntemisen kautta, Herra Jeesus pitää valittuinaan, joita on suosittu enemmän kuin kaikkia muita kansoja maan päällä; ja Hän luottaa siihen, että he julistavat sen ylistystä, joka on kutsunut heidät pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa. Ne siunaukset, joita niin runsaasti annetaan, on

välitettävä toisille. Pelastuksen ilosanoman tulee mennä jokaiselle kansalle, sukukunnalle, kielelle ja kansalle.

“Muinaisten profeettojen näyissä kirkkauden Herra esitettiin antamassa seurakunnalleen erityistä valoa pimeyden ja epäuskon päivinä, jotka edeltävät Hänen toista tulemistaan. Vanhurskauden Aurinkona Hänen oli määrä nousta seurakuntansa ylle, ‘ja parantuminen siivissänsä’. Malakia 4:2. Ja jokaisesta aidosta opetuslapsesta oli määrä levitä vaikutusta elämän, rohkeuden, avuliaisuuden ja todellisen parantumisen hyväksi.”

”Kristuksen tulemus tapahtuu tämän maan historian synkimpänä aikana. Nooan ja Lootin päivät kuvaavat maailman tilaa juuri ennen Ihmisen Pojan tulemusta. Pyhät kirjoitukset, osoittaessaan eteenpäin tähän aikaan, julistavat, että Saatana toimii kaikella voimalla ja ”kaikella vääryyden eksytyksellä.” 2. Tessalonikalaiskirje 2:9, 10. Hänen toimintansa ilmenee selvästi nopeasti lisääntyvässä pimeydessä, näiden viimeisten päivien lukemattomissa erehdyksissä, harhaopeissa ja eksytyksissä. Saatana ei ainoastaan johda maailmaa vangittuna mukanaan, vaan hänen petoksensa hapattaa myös meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä tunnustavia seurakuntia. Suuri luopumus kehittyy pimeydeksi, joka on syvä kuin keskiyö. Jumalan kansalle se on oleva koetuksen yö, itkun yö, vainon yö totuuden tähden. Mutta tuosta pimeyden yöstä Jumalan valo on loistava.” Profeetat ja kuninkaat, 716, 717.